

Nr 235.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 10 mars 1939 (nr 68) om statlig krigsförsäkring m. m.; given Stockholms slott den 17 april 1942.

Under åberopande av bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen

dels, jämlikt § 87 regeringsformen, att antaga härvid fogade förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 10 mars 1939 (nr 68) om statlig krigsförsäkring m. m.,

dels ock att samtycka till att Kungl. Maj:t efter utfärdande av den föreslagna lagen meddelar förordnande, som avses i 1 § lagen om statlig krigsförsäkring m. m. i dess sålunda ändrade lydelse, att gälla tills vidare.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

GUSTAF ADOLF.

Axel Gjöres.

F ö r s l a g

till

L a g

angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 10 mars 1939 (nr 68) om statlig krigsförsäkring m. m.

Härigenom förordnas, att 1 § lagen den 10 mars 1939 om statlig krigsförsäkring m. m.¹ skall erhålla följande ändrade lydelse.

1 §.

Vid krig, krigsfara eller eljest av krig föranledda utomordentliga förhållanden må, såframt Konungen därom förordnar, av staten meddelas transportförsäkring mot krigsrisk, så ock eljest mot risk att egendom lägges under embargo eller uppbringas eller genom annan dylik åtgärd anhålles av främmande stat eller av den, som där tillvällat eller söker tillvälla sig makten. Under enahanda förhållanden må staten jämväl, efter förordnande av Konungen, meddela försäkring mot nyss angivna risker av egendom, som lagrats i utlandet för införsel till riket. Med avseende å statlig försäkring, varom i detta stycke förmäles, skall lagen om försäkringsavtal icke äga tillämpning.

Staten må ock under förhållanden, som ovan angivas, efter förordnande av Konungen, åt svenskt försäkringsbolag eller sammanslutning av sådana bolag meddela återförsäkring av såväl försäkring, varom i första stycket förmäles, som transportförsäkring av annat slag än i nämnda stycke avses.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse se 1940: 942.

*Utdrag av protokollet över folkhushållningsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet
å Stockholms slott den 10 april 1942.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med cheferna för justitie-, finans- och handelsdepartementen anmäler chefen för folkhushållningsdepartementet, statsrådet Gjöres, fråga om *ändring i lagen om statlig krigsförsäkring m. m.*

Föredraganden anför:

Enligt 1 § första stycket lagen den 10 mars 1939 (nr 68) om statlig krigsförsäkring m. m., sådant detta lagrum lyder enligt lag den 22 november 1940 (nr 942), må staten vid krig, krigsfara eller eljest av krig föranledda utomordentliga förhållanden meddela transportförsäkring mot krigsrisk, så ock eljest mot risk att egendom lägges under embargo eller uppbringas eller genom annan dylik åtgärd anhålles av främmande stat eller av den, som där tillvällat eller söker tillvälla sig makten.¹ Med avseende å sådan statlig försäkring skall lagen om försäkringsavtal icke äga tillämpning. Enligt 1 § andra stycket krigsförsäkringslagen må staten vidare, under förut angivna förhållanden, åt svenskt försäkringsbolag eller sammanslutning av sådana bolag meddela återförsäkring av såväl sådan transportförsäkring, som nu sagts, som annan transportförsäkring. Enligt 2 § krigsförsäkringslagen må staten jämväl meddela återförsäkring av vissa försäkringar för olycksfall, som till följd av krigsåtgärd drabbar å fartyg eller annat transportmedel tjänstgörande person.

Meddelande av statlig försäkring och återförsäkring av angivna slag förutsätter förordnande av Kungl. Maj:t. Sådant förordnande må, enligt 3 §, under tid då riksdagen är samlad meddelas allenast med riksdagens samtycke. Under tid då riksdagen icke är samlad äger Kungl. Maj:t meddela dylikt förordnande för tiden till dess trettio dagar förflutit från det riksdagen sammanträtt. Förordnande i enlighet med sistnämnda punkt meddelades, såvitt angår försäkring och återförsäkring jämlikt 1 § i dess ursprungliga lydelse, av Kungl. Maj:t genom kungörelse den 3 september 1939 (nr 597). Genom

¹ Lagrummet avsåg enligt den ursprungliga lydelsen endast transportförsäkring mot krigsrisk.

kungörelse den 6 oktober 1939 (nr 689) förordnade därefter Kungl. Maj:t, med stöd av riksdagens beslut (1939 års urtima riksdags skrivelse nr 13), att dylik försäkring och återförsäkring finge tills vidare meddelas av staten jämväl efter utgången av giltighetstiden för förstnämnda kungörelse. Sedan området för försäkring och återförsäkring, som staten jämlikt 1 § krigsförsäkringslagen må meddela, utökats genom förenämnda lag den 22 november 1940, förordnade Kungl. Maj:t genom kungörelse sistnämnda dag (nr 943), med stöd av riksdagens beslut (1940 års urtima riksdags skrivelse nr 71), att försäkring och återförsäkring, som avses i 1 § krigsförsäkringslagen i dess sålunda ändrade lydelse, finge tills vidare meddelas av staten.

Jämlikt 1 § kungörelsen den 3 september 1939 (nr 596) med närmare föreskrifter angående tillämpningen av lagen om statlig krigsförsäkring m. m. skola frågor rörande försäkring jämlikt samma lag handläggas och avgöras av en särskild nämnd, statens krigsförsäkringsnämnd. Enligt 3 § i kungörelsen, sådant detta författningsrum lyder enligt kungörelse den 20 oktober 1939 (nr 748), må försäkring och återförsäkring, som avses i 1 § av lagen, beviljas allenast när så prövas vara av väsentlig betydelse för tillförseln av förnödenheter eller eljest för vidmakthållande av handel eller annan näring.

I skrivelse den 28 januari 1942 har *statens krigsförsäkringsnämnd* föreslagit sådan ändring av krigsförsäkringslagen, att försäkring mot krigsrisk må kunna meddelas för i utlandet lagrade svenska varor. Nämnden har härom anfört:

De försäkringar, som meddelas av statens krigsförsäkringsnämnd, avse, med undantag för återförsäkring av viss olycksfallsrisk, uteslutande transportförsäkring. Transportförsäkring omfattar enligt gällande lagbestämmelse försäkring mot fara, för vilken det försäkrade intresset utsättes under transporten. Omfattar försäkringen jämte transportfara tillika annan fara, som står i samband med transporten, skall försäkringen i sin helhet anses som transportförsäkring.

Under nu rådande förhållanden har ett starkt behov uppkommit av krigsförsäkring för i utlandet lagrade varor avsedda för import till Sverige. Dylik försäkring kan med nu gällande bestämmelser endast meddelas i sådana fall där försäkringen kan beviljas i samband med transportförsäkring av varorna. Då transportförsäkring endast torde kunna meddelas, därest utsikter föreligga att under rådande förhållanden kunna hemtransportera varorna, kan lagringsförsäkring emot krigsrisk icke meddelas i alla de fall där sådan synes vara av behovet påkallad. Under det senast förflutna året har det i åtskilliga fall varit nödvändigt för importörerna att likvidera verkställda inköp eller för desamma ställa oåterkalleliga rembouser redan i samband med beställningen av varorna från de fabriker där desamma tillverkas. Hava sedan transportförbindelserna med fabrikationslandet blivit avbrutna innan någon hemtransport kunnat ske, ligga de av den svenske importören redan betalade varorna lagrade i fabrikationslandet för importörens räkning utan att utsikt föreligger att inom rimlig tid kunna hemtransportera desamma och

utan möjlighet till krigsförsäkringsskydd i Sverige. På dylikt sätt ligga exempelvis rätt stora svenska varupartier lagrade i Japan och importörerna hava hemställt om krigsförsäkring för dessa partier, men nämnden har icke ansett sig kunna bifalla framställningarna, då varorna icke inom överskådlig tid kunna bli föremål för hemtransport.

Det torde jämväl vara uppenbart att förhållandena kunna utveckla sig på sådant sätt, att det kan vara ur landets intresse önskvärt att varuinköp ske i länder, med vilka transportförbindelserna för närvarande äro eller kunna tänkas bli avbrutna för att hava varorna disponibla när transportmöjligheter ånyo uppkomma. Dylika inköp torde knappast kunna verkställas av privata importörer utan att krigsförsäkring för varupartierna kan erhållas, vilket för närvarande icke är möjligt. Det synes därför önskvärt att åtgärder vidtagas för att bereda möjlighet för tecknande av sådan försäkring om förhållandena skulle utveckla sig på sådant sätt, att dylika varuinköp bli ur landets synpunkt önskvärda.

Över krigsförsäkringsnämndens framställning hava utlåtanden avgivits av statskontoret, fullmäktige i riksbanken, försäkringsinspektionen, statens industrikommission, statens livsmedelskommission, statens handelskommission och kommerskollegium. Kommerskollegium har vid sitt utlåtande fogat yttranden från Stockholms handelskammare, handelskammaren i Göteborg, Skånes handelskammare, Sveriges grossistförbund och Sveriges industriförbund.

Samtliga de hörda myndigheterna och organisationerna hava tillstyrkt eller lämnat utan erinran krigsförsäkringsnämndens förslag.

Industrikommissionen har i sitt utlåtande anfört:

Kommissionen ansluter sig till vad krigsförsäkringsnämnden anfört såsom skäl till den föreslagna utvidgningen av krigsförsäkringsbestämmelserna. Denna torde kunna vara av betydelse jämväl i vissa andra avseenden än de av nämnden direkt åberopade. Sålunda torde det vara en allmän uppfattning inom de myndigheter, som syssla med den s. k. lejdtrafiken, att det av skäl, som torde vara kända, är önskvärt att i transatlantiska länder, med vilka förbindelse alltjämt upprätthålles, kunna inköpa och upplagra större varukvantiteter än vad som med hänsyn till gällande navicertbestämmelser och svenska transportplaner kan beräknas komma att införas under den närmaste framtiden. Det har av samma skäl ifrågasatts att verkställa lagringsköp jämväl av vissa varor, för vilka navicert nu vägras men möjligen framdeles kunna komma att medgivas. Sådana lagringsköp torde visserligen i regel komma att verkställas av statens reservförrådsnämnd, i vilket fall behov av utvidgad krigsriskförsäkring icke föreligger, men avsikten har i vissa fall varit, att ifrågavarande lagringsköp skola verkställas av vederbörande importförening. Därvid har från dennas sida framhållits för industrikommissionen, att den, ehuru i och för sig intresserad av saken, på grund av bristande möjligheter att erhålla försäkring för lagringsrisken icke ansett sig kunna öka sina inköp.

Handelskommissionen har anfört följande:

Enligt gällande direktiv beviljar nämnden krigsriskförsäkring under en hemtransporten föregående lagringstid endast för importgods av särskild

betydelse för landets försörjning. Handelskommissionen förutsätter, att vid en utvidgning av försäkringen till att avse jämväl i utlandet lagrade varupartier, för vilka utsikt till hemtransport icke för närvarande föreligger, försäkringen alltså begränsas till varor av dylik särskild betydelse. Vidare torde böra fordras, att varorna äro ur olika synpunkter lämpade för lagring under en längre tidsperiod. Givet är att förhållandena i sistnämnda avseende ställa sig olika för olika varor och på olika platser, och en prövning in casu härutinnan förefaller påkallad.

Den enskilda upplagring, som hittills ägt rum utomlands, torde enligt kommissionens erfarenhet på några undantag när gällt varupartier, för vilka utsikt förefunnits till hemtransport inom en förutsebar framtid och för vilka försäkring mot krigsrisk enligt nu gällande bestämmelser kan meddelas. En inom kommissionen verkställd utredning ger vid handen, att den enskilda upplagringen av varor i utlandet vid årsskiftet 1941/42 uppgick till ett värde av omkring 57 milj. kronor, med följande fördelning på länder, nämligen 25 milj. kr. å Amerikas Förenta Stater, 23 milj. kr. å Sydamerika, 1,9 milj. kr. å England, 1,3 milj. kr. å Japan och 5,7 milj. kr. å övriga länder. På grund av krigets utbredning till nya områden, tillämpningen av »svartlistsystemet» etc. äro numera vissa av dessa partier, bland annat de som befinna sig i Japan, lagrade under sådana förhållanden, att de icke kunna försäkras av krigsförsäkringsnämnden.

Den av nämnden föreslagna utvidgningen av den statliga krigsriskförsäkringen skulle sannolikt bidra till att i utlandet sålunda lagrade varupartier för framtiden komma att vara disponibla för svensk räkning samt dessutom underlätta nya inköp för upplagring på längre sikt utomlands av andra för folkförsörjningen önskvärda varor. Det synes dock kommissionen angeläget betona, att en statlig krigsriskförsäkring i och för sig icke innebär någon garanti för att de försäkrade partierna komma att hemtransporteras och sålunda komma landet till godo. Särskilt gäller detta, då tillfälle kan erbjudas säljaren att till förmånligt pris avyttra varorna på platsen. Det torde kunna ifrågasättas, huruvida icke under sådana förhållanden den förmån, som en statlig krigsriskförsäkring innebär för varuhavaren, borde förknippas med vissa garantier för att varorna komma att disponeras i enlighet med det allmännas intressen. Härvid bör å andra sidan erinras om, att förhållandena kunna tänkas uppkomma, då det statliga intresset för hemtransport av ett sålunda försäkrat varuparti bortfaller och försäljning utomlands kan vara motiverad. Kommissionen har velat redovisa dessa synpunkter utan att taga ställning till frågan, huruvida och i vilken form fordran på en dylik garanti skulle kunna uppställas.

För närvarande tillämpas den ordning, att krigsriskförsäkring för importgods under en hemtransporten föregående lagringstid beviljas först efter det krigsförsäkringsnämnden i varje särskilt fall samrått med handelskommissionen. Kommissionen förutsätter, att enahanda ordning kommer att tillämpas, därest krigsriskförsäkringen skulle utvidgas på föreslaget sätt.

Under hänvisning till det anförda får kommissionen tillstyrka, att åtgärder vidtagas för möjliggörande av krigsriskförsäkring för i utlandet lagrade varupartier av särskild betydelse för landets försörjning och lämpade för lagring under längre tid, även om utsikt till hemtransport av dessa varor under rådande förhållanden icke kan anses föreligga.

Kommerskollegium har anfört:

Beträffande spörsmålet om valet av varor, som kunna ifrågakomma för en dylik lagringsförsäkring, torde importörerna ha att nära samarbeta med de krisorgan, som för närvarande ha hand om frågorna. Det är självklart, att lagringsförsäkring endast bör ifrågakomma för sådana varor, som genom sin beskaffenhet äro lämpade för att under längre tid lagras.

Ett spörsmål, som vid dessa frågors bedömande kommer i betraktande är, huruvida den svenske köparen, som erhåller dylik försäkring, skall äga rätt att fritt disponera över varorna och eventuellt avyttra dem, om lägligt tillfälle därtill skulle yppa sig. Det synes kollegium, som om, i händelse staten gör den särskilda uppföring som en krigsriskförsäkring för lagring innebär, denna förmån borde kompenseras genom en viss bundenhet för köparen att också se till att varorna i sinom tid tillhandahållas folkhushållet. I varje fall synes man skäligen böra fordra, att den svenske importören, innan han säljer varorna, har att sätta sig i förbindelse med de krisorgan, som ha att ansvara för vår försörjning, och att eventuellt genom dessas förmedling en försäljning till annan svensk intressent ordnas. Det förefaller nämligen angeläget, att dessa varor, som under medverkan från statens sida inköpts för att komma det svenska folkhushållet tillgodo, icke överlåtas till utländska köpare annat än om detta kan vara med allmänna intressen förenligt.

Skånes handelskammare har i sitt till kommerskollegium avgivna yttrande framhållit, att det av valutapolitiska skäl torde vara önskvärt att de svenska företag, vilka anse sig böra omvandla dem tillkommande utländska valuta-tillgodohavanden i varor, beredas möjlighet att i Sverige erhålla effektiv försäkring för i utlandet inköpta varulager, som icke kunna under rådande förhållanden bli föremål för hemtransport utan måste läggas upp i inköpslandet.

Sveriges industriförbund har i sitt yttrande upptagit frågan om beviljande av lagringsförsäkring jämväl för i u t l a n d e t l a g r a t e x p o r t g o d s. Industriförbundet har härom anfört:

Förbundet finner det icke motiverat att försäkringsskyddet skulle, såsom i varje fall förslagets motivering förutsätter, begränsas till i utlandet lagrade *import*varor. Enligt vad förbundet inhämtat kan det i fråga om ett flertal svenska exportvaror, t. ex. cellulosa, inträffa att varan efter framkomsten till utländsk hamn åtminstone temporärt får lov att överlåtas i konsignation och sålunda förbliva i exportörens ägo, till dess att denne fått möjlighet att definitivt placera varan. Då exportören i sådana fall icke fått betalt för varan, kan han löpa alldeles samma krigsrisker som en importör för sådana varor, som icke kunna hemtransporteras. Samma behov av försäkringsskydd kan föreligga för exportör, som oförvällat får behålla äganderätten till i utlandet befintligt exportgods, exempelvis därför att köparen blivit oförmögen att betala godset. Med hänsyn till vikten även ur allmän synpunkt av att förefintliga exportmöjligheter så långt ske kan utnyttjas får förbundet hemställa, att den möjlighet till försäkringsskydd, som åsyftas med den föreslagna lagändringen, måtte få tagas i anspråk jämväl beträffande i utlandet lagrat exportgods.

Kommerskollegium har förklarat sig icke för närvarande vara berett biträda industriförbundets ifrågavarande hemställan.

Departements-
chefen.

Enligt lagen om försäkringsavtal omfattar transportförsäkring sådan fara, för vilken det försäkrade intresset utsättes under transporten, dock att, där försäkring jämte sjöfara tillika omfattar annan fara, den där står i samband med transporten, försäkringen i sin helhet är att anse såsom sjöförsäkring. Ehuru lagen om försäkringsavtal icke är tillämplig med avseende å transportförsäkring, som staten meddelar jämlikt krigsförsäkringslagen, torde begreppet transportförsäkring i sistnämnda lag likväl böra tilläggas samma innebörd som i lagen om försäkringsavtal. I enlighet härmed kan åt försäkring, som av staten meddelas jämlikt 1 § krigsförsäkringslagen, ges sådan omfattning att försäkringen täcker jämväl den risk, som hotar de försäkrade varorna under lagring i utlandet i avvidan på transport till Sverige. Enligt gällande lag torde dock, såsom krigsförsäkringsnämnden framhållit, försäkring av ifrågavarande slag kunna av staten meddelas endast därest utsikt förefinnes att under rådande förhållanden kunna hemtransportera varorna. Endast där så är fallet kan nämligen faran anses stå i samband med transporten. Även om varorna *icke* för närvarande kunna hemtransporteras, kan det emellertid med hänsyn till folkförsörjningen vara synnerligen angeläget såväl att redan inköpta varor icke återförsäljas i utlandet utan lagras i avvidan på transport till Sverige som att nya varupartier inköpas för att vara tillgängliga, då transportmöjligheter ånyo uppkomma. De privata importörerna torde emellertid icke kunna upplagra inköpta varor i utlandet respektive verkställa nyinköp i lagringssyfte med mindre de hava möjlighet att genom försäkring täcka sig för riskerna. Starka skäl torde därför tala för en utvidgning av det statliga försäkringsskyddet därhän, att importörerna beredas möjlighet att krigsriskförsäkra jämväl sådana i utlandet upplagrade varor, för vilka transportmöjligheter för närvarande icke föreligga. Liksom i fråga om transportförsäkring torde en dylik lagringsförsäkring böra omfatta, förutom krigsrisk, även risk att godset — i annat fall än som täckes av krigsriskförsäkring — lägges under embargo eller uppbringas eller genom annan dylik åtgärd anhålles av främmande stat eller av den, som där tillvällat eller söker tillvälla sig makten.

Det förut sagda har avseende å varor, avsedda att hit importeras. Att, såsom Sveriges industriförbund ifrågasatt, utsträcka det statliga försäkringsskyddet jämväl till i utlandet lagrade exportvaror är icke i samma mån påkallat av hänsyn till folkförsörjningen. Huruvida det med hänsyn till andra intressen kan anses motiverat att staten meddelar försäkringsskydd jämväl för dylika varupartier, är jag icke för närvarande beredd att taga standpunkt till.

Den statliga lagringsförsäkringen torde sålunda, i enlighet med vad nyss anförts, böra begränsas till att avse i utlandet lagrade, för införsel till Sve-

rige avsedda varor. I övrigt torde däremot någon begränsning av den omfattning, vari statlig lagringsförsäkring må meddelas, icke böra stadgas i lagen. Liksom i fråga om de slag av statliga försäkringar, som för närvarande må meddelas, torde nämligen den tillämpande myndigheten böra lämnas frihet att själv reglera verksamheten. Myndigheten har givetvis därvid att beakta, att grunden för det nu införda försäkringsskyddet är intresset att tillgodose folkförsörjningen, varför myndigheten har att ur denna synpunkt från fall till fall pröva huruvida statligt försäkringsskydd bör lämnas eller icke; försäkringsmyndigheten har därvid att samråda med handelskommissionen ävensom med vederbörande försörjningskommission. Det torde jämväl böra överlåtas åt försäkringsmyndigheten att i samband med försäkrings meddelande avgöra om och i vad mån importören bör avkrävas utfästelse att, då möjligheter därtill uppkomma, hit införa varorna, så ock att avgöra under vilka villkor eftergift från lämnad utfästelse må göras, därest förhållandena undergått förändring efter försäkringens tecknande. Kungl. Maj:t torde, i mån av behov, få meddela erforderliga anvisningar i nu förevarande hänseenden.

Lagringsförsäkring av ifrågavarande slag lär för närvarande knappast meddelas av svenska försäkringsbolag. Emellertid är det icke uteslutet, att lagringsförsäkring kommer att tecknas av privata försäkringsgivare, varför det torde vara lämpligt att vidtaga sådan ändring av krigsförsäkringslagen att staten jämväl har möjlighet att meddela återförsäkring av dylika försäkringar.

I enlighet med det anförda har inom folkhushållningsdepartementet upprättats förslag till *lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 10 mars 1939 (nr 68) om statlig krigsförsäkring m. m.*

Föredraganden hemställer härefter, att lagrådets utlåtande över förslaget, av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar, måtte för det i § 87 regeeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten.

Ur protokollet:

Curt Nordwall.

*Bilaga.***F ö r s l a g**

till

L a g**angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 10 mars 1939 (nr 68) om statlig krigsförsäkring m. m.**

Härigenom förordnas, att 1 § lagen den 10 mars 1939 om statlig krigsförsäkring m. m.¹ skall erhålla följande ändrade lydelse.

1 §.

Vid krig, krigsfara eller eljest av krig föranledda utomordentliga förhållanden må, såframt Konungen därom förordnar, av staten meddelas transportförsäkring mot krigsrisk, så ock eljest mot risk att egendom lägges under embargo eller uppbringas eller genom annan dylik åtgärd anhålles av främmande stat eller av den, som där tillvällat eller söker tillvälla sig makten. Under förhållanden som i föregående punkt sägs må staten jämväl, efter förordnande av Konungen, meddela försäkring mot i samma punkt angivna risker av i utlandet lagrad, för införsel till riket avsedd egendom. Med avseende å statlig försäkring, varom i detta stycke förmäles, skall lagen om försäkringsavtal icke äga tillämpning.

Staten må ock under förhållanden, som ovan angivas, efter förordnande av Konungen, åt svenskt försäkringsbolag eller sammanslutning av sådana bolag meddela återförsäkring av såväl försäkring, varom i första stycket förmäles, som transportförsäkring av annat slag än i nämnda stycke avses.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse se 1940: 942.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 16 april 1942.

Närvarande:

justitieråden	FORSSMAN,
	BELLINDER,
regeringsrådet	LUNDEVALL,
justitierådet	STERZEL.

Enligt lagrådet den 15 april 1942 tillhandakommet utdrag av protokoll över folkhushållningsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 10 april 1942, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 10 mars 1939 (nr 68) om statlig krigsförsäkring m. m.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av byråchefen för lagärenden i folkhushållningsdepartementet hovrättsrådet Rolf Dahlgren.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:

G. Lindencrona.

*Utdrag av protokollet över folkhushållningsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet
å Stockholms slott den 17 april 1942.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med cheferna för justitie-, finans- och handelsdepartementen anmäler chefen för folkhushållningsdepartementet, statsrådet Gjöres, lagrådets den 16 april 1942 avgivna utlåtande över det den 10 april 1942 till lagrådet remitterade förslaget till *lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 10 mars 1939 (nr 68) om statlig krigsförsäkring m. m.* samt anför därvid.

Förslaget har av lagrådet lämnats utan erinran.

Förordnande torde böra meddelas jämlikt 1 § krigsförsäkringslagen i dess nu föreslagna lydelse. Riksdagens samtycke härtill torde böra inhämtas.

Föredraganden hemställer härefter

dels att lagförslaget — i vilket viss redaktionell jämkning vidtagits — måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande,

dels ock att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att samtycka till att Kungl. Maj:t efter utfärdande av den föreslagna lagen meddelar förordnande, som avses i 1 § lagen om statlig krigsförsäkring m. m. i dess sålunda ändrade lydelse, att gälla tills vidare.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Sven Persson.